

54. yL. 285.

1001139433

ČERVENÁ KARKULKA.

ANEBO POTRESTANÁ NEPOSLUŠNOST

POHÁDKA PRO MILÉ DĚTIČKY.

Druhé upravené vydání.

Josef Štrobil & Synové, Vydavatelé.

Nákladem knihkupectví Dr. Grégr a Ferd. Dattel v Praze.

ČERVENÁ KARKULKA

ANEB:

POTRESTANÁ NEPOSLUŠNOST.

POHÁDKA

PRO

MILÉ DĚTIČKY.

V PRAZE.

Nákladem knihkupectví dra. Grégra a Ferd. Dattla.

1876.

Lith. Enrik & Binger, Haarlem

O červené Karkulce.

Byla jedna venkovská holčička tak hezká, že daleko široko hezčího děvčátka nebylo. Matinka dcerušku svou tak velice ráda měla, že jí všecko po vůli činila.

Tato holčička měla také ještě babičku v blízké vesnici za lesem, a babička na mysli již trochu nedostatečná koupila děvčeti červenou karkulku.

Tato karkulka slušela děvčátku velmi hezky a od té doby neříkali děvčátku jinak než červená karkulka.

K té červené karkulce ušila jí matka také červený pláštíček a dala jí jej ten den, když pekla koláče. Byl tehdáž babiččin svátek.

Karkulčina matka dala do slaměného košíčku koláč a hrneček másla, a řekla k děvčeti: „Jdi a

Lith. Emrik & Binger, Haarlem

podívej se, jak se má naše babička; pravila mi, že je nemocna.“

Karkulka chystala se hned na cestu. Matka jí dala červenou karkulku a červený plášť, potom jí podala košík s koláčem a s hrnečkem másla a ještě jí napomenula: „Jdi, má děvečko, nejkratší cestou, abys brzy byla u babičky a pak zase brzy doma.“

Děvče vydalo se na cestu, šlo tiše lesem a udělalo si kytku z lesního kvítí. Jak přišlo dále do lesa, potkalo vlka. Vlk hned na děvče zuby cenil, ale nic mu neudělal, neboť pozoroval, že jsou na blízku drvoštěpové. Dělal jako by měl na pospěch a ptal se Karkulky, kam jde.

Ubohé děvče nevědouc, jak nebezpečno bývá s vlkem se setkat a s ním rozmlouvat, dalo mu za odpověď: „Jdu k babičce podívat se, jak se má, a nesu jí koláč a hrneček másla. Posílá jí to matinka.“

„A bydlí babička odtud daleko?“ ptal se vlk.

„Ano,“ odpověděla Karkulka, „tam za lesem v tom mlýně, v tom prvním stavení ve vesnici.“

„Dobře, dobře,“ řekl na to vlk. „Jdu tam také návštěvou; ale já půjdu touto cestou, ty jdi touto pěšinkou; uvidíme, kdo z nás tam dříve bude.“

Vlk se dal do běhu, a co mohl běžel cestou,

Lith. Enrik & Binger. Haarlem

Lith. Emrik & Binger. Haarlem

která byla mnohem kratší. Karkulka šla pěšinkou mnohem delší a po cestě hledala oříšky, chytala motýlky, trhala kvítí a udělala ještě jednu kytičku a pravila k sobě: „Ta první kytka bude pro babičku a ta druhá pro mne.“

Vlk doběhl brzy do vesnice k mlýnu a zaklepal na dvéře — buch buch!

„Kdo to?“ ozvala se na svém loži nemocná babička.

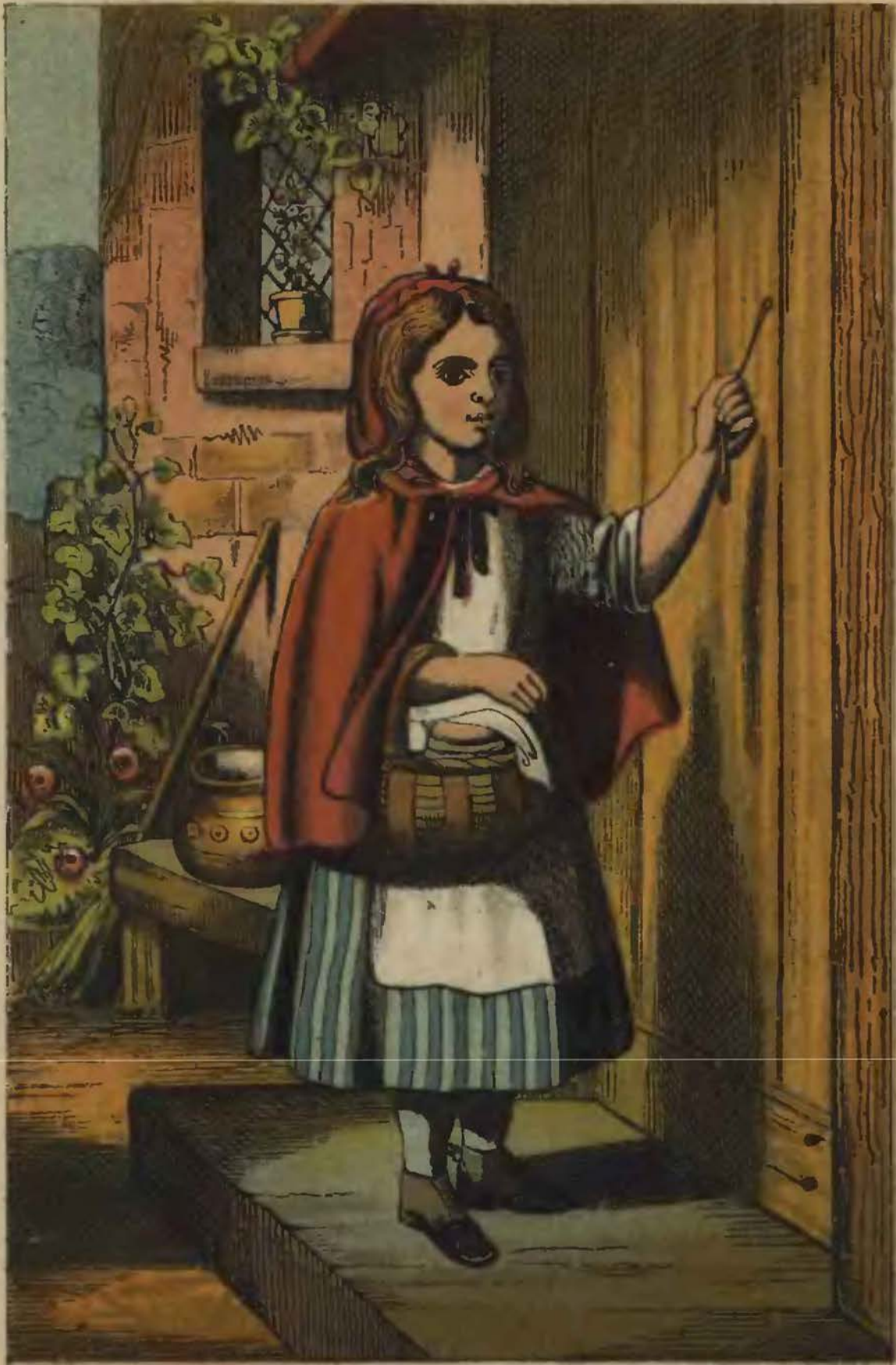
„Já to jsem, červená Karkulka,“ odpověděl vlk hlasem dětskému hlasu podobným. „Nesu vám, babičko, koláč a hrneček másla. Posílá vám to matinka.“

„Zatáhni jen za provázek!“ volala babička, „dvéře se ti otevrou.“

Vlk zatáhl za provázek a dvéře se mu otevřely; vešel do světnice a vrhl se na ubohou babičku v posteli ležící. Babička sice křičela a rukama se bránila, ale vlk předními tláпами přitáhl ji k sobě a v okamžiku ji sežral, neboť již třetí den ničeho v tlamě neměl.

Vlk potom zavřel dvéře, položil se do postele babiččiny, dal si na hlavu babiččin čepec a čekal, až přijde červená Karkulka.

Za chvílku přišla Karkulka k mlýnu a klepala na dvéře — buch buch!

Lith. Emrik & Binger, Haarlem

„Kdo to?“ zabručel ve světnici vlk. Karkulka slyšíc hrubý hlas vlkův měla nejprvé strach; potom však se domnívala, že babička po nastuzení má v krku chrapot a odpověděla: „Já to jsem, babičko, já, červená Karkulka. Nesu vám koláč a hrneček másla. Posílá vám to matinka.“

„Jen zatáhni za provázek!“ ozval se vlk v posteli hlasem trochu onačejším, „zatáhni a dvěře se ti otevrou.“

Karkulka zatáhla za provázek, a dvěře se jí otevřely. Děvče běželo hned k posteli, odhrnulo záclonu a že bylo v světnici trochu temno, divilo se, jak nemocná babička divně vypadá.

Vlk vystrčil trochu hlavu z peřin a pravil k děvčeti: „Dej koláč a hrneček s máslem na díz a pojď si ke mně lehnout.“

Karkulka se svlékla a šla si lehnout k babičce do postele. Tu však hrozně se podivila, když zpozorovala, jaké tělo babička má. I řekla k ní:

„Babičko, vy máte hrozné ruce!“

„Abych tebe spíše do náručí vzala,“ odpověděl vlk.

„Babičko, vy máte hrozné nohy!“

„Abych rychleji běhala, má děvečko!“

Lith. Emrik & Binger, Haarlem

„Babičko, vy máte hrozné uši!“

„Abych líp slyšela, má děvečko.“

„Babičko, vy máte hrozné oči!“

„Abych líp viděla, má děvečko.“

„Babičko, vy máte hrozné zuby!“

„Abych líp se najedla.“

Sotva že děvčeti vlk odpověděl, vrhl se na ubohou červenou Karkulku a sežral ji v okamžiku.

Tiskem dr. Edv. Grégra v Praze. 1876.